

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ
ПОЗААУДИТОРНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ**

**МАТЕРІАЛИ
НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

За загальною редакцією Л.В.Одноворець та І.М. Пазухи

(Суми, 28–29 квітня 2016 року)



Суми
Сумський державний університет
2016

СЕКЦІЯ 1: Особливості самостійної роботи студентів при вивченні дисциплін гуманітарного, природничого і технологічного циклів

У другій частині інструкції вказаний план проведення заняття:

1. Повторення понять:
2. Колективний аналіз вибраних задач, що входили до завдань з підготовки до заняття.
3. Розв'язування задач з теми.

На третьому етапі заняття використовуються різні форми організації розв'язування задач: колективна, індивідуальна, змішана, коментовані вправи на місцях.

1. Каленик В.І., Каленик М.В. Питання загальної методики навчання фізики / Пробн. навч. посібник.– Суми: РВВ СДПУ ім. А.С.Макаренка, 2000.– 125с.

2. Каленик В.І., Каленик М.В. Шкільний курс фізики /Метод. посібник.– Суми: СумДПУ ім. А.С.Макаренка, 2001. – 116с.

Методи контролю успішності студентів на практичних заняттях з фізики

Хурсенко С.М., к. ф.-м.н., доцент

Сумський національний аграрний університет, кафедра електротехнічних систем в АПК та фізики

В умовах сучасної вищої освіти одним з важливих засобів підвищення ефективності навчального процесу є створення стимулюючої системи контролю навчальної роботи студентів. Необхідність контролю навчальної роботи й оцінки знань студентів має об'єктивний характер. Тут діє закономірний зв'язок у ланцюгу: мета навчання – процес – результат – наступна мета. Але для того, щоб педагогічно грамотно визначити мету, необхідно точно знати, що вже досягнуто унаслідок навчання. Для ефективної перевірки рівня засвоєння студентами знань, умінь та навичок з фізики використовуються різні методи і форми контролю [1].

На практичних заняттях з фізики використовується усний контроль рівня оволодіння студентами теоретичного матеріалу, що сприяє опануванню логічним мисленням, розвитку навичок аргументування, грамотного висловлювання думок, обстоювання власної думки. Використання усного контролю сприяє тісному

СЕКЦІЯ 1: Особливості самостійної роботи студентів при вивченні дисциплін гуманітарного, природничого і технологічного циклів

контакту між викладачем і студентом, дає змогу виявити обсяг і ґрунтовність знань, прогалини та неточності в знаннях студентів й одразу ж їх виправити. Однак він потребує надто багато часу на перевірку. Крім того, студенти під час опитування хвилюються, тому оцінка нерідко буває суб'єктивною.

Метою письмового контролю є з'ясування в письмовій формі ступеня оволодіння студентами знаннями, вміннями та навичками з предмета, визначення їх якості, правильності, точності, усвідомленості, вміння застосувати знання на практиці. Перевагою письмової перевірки є те, що за короткий термін вдається скласти уявлення про знання багатьох студентів, результати перевірки зберігаються і є змога з'ясувати деталі й неточності у відповідях [2]. Проте письмова перевірка потребує чимало часу для читання робіт, доволі часто до того ж демонструючи низький рівень грамотності студентів.

Для визначення рівня сформованості знань і вмінь з фізики використовуються тести закритої форми із запропонованими відповідями та тести відкритої форми, які передбачають короткі однозначні відповіді, що ґрунтуються переважно на відтворенні вивченого матеріалу. Як більш поглиблений варіант використовуються тести відкритої форми, які передбачають складні комплексні відповіді, що потребують розвинутого логічного мислення, вміння аналізувати.

Тестовий контроль використовується з метою актуалізації знань перед викладанням нової теми, виведенням підсумкових оцінок, на заліку чи модулі, а також перед виконанням практичних завдань [3]. Такий вид контролю дає змогу ефективніше використовувати час, ставить перед усіма студентами однакові вимоги, допомагає уникати надмірних хвилювань. Тестова перевірка унеможливує випадковість в оцінюванні знань, стимулює студентів до самоконтролю.

Однак тест може виявити лише знання фактів, він заохочує до механічного запам'ятовування, а не до роботи думки. Крім того, до найпоширеніших недоліків тестового контролю слід віднести: ймовірність випадкового вибору правильної відповіді; можливість при застосуванні тестів закритого типу оцінити тільки кінцевий результат без розкриття суті явища; стандартизацію мислення без урахування рівня розвитку особистості; трудомісткість процесу складання необхідного «банку» тестів.

СЕКЦІЯ 1: Особливості самостійної роботи студентів при вивченні дисциплін гуманітарного, природничого і технологічного циклів

Узагальнюючи вищесказане, можна зробити висновок про те, що ефективність використання методів і форм контролю знань, умінь та навичок студентів залежить від їх вдалого вибору і включення в загальний процес навчання, а також умілого застосування. Вплив методів на студентів різноплановий. Тому необхідне збагачення методики засобів контролю за провідної ролі особистого спілкування викладача зі студентами.

1. Зварич І. Реалізація системи контролю і оцінки знань студентів / І. Зварич // Рідна школа. – 2000. – № 12. – С. 27-29.

2. Алексюк А.М. Педагогіка вищої освіти України / А.М. Алексюк. – Київ, 1998. – 563 с.

3. Нагаєв В.М. Оцінювання навчальної діяльності студентів за модульно-рейтингової технології навчання / В.М. Нагаєв // Педагогіка і психологія. – 2000. – № 3. – С. 84-90.

Активные формы позааудиторной работы студентов на кафедре акушерства и гинекологии

Сухарев А.Б., к.м.н., доцент; Копица Т.В., к.м.н.

Сумской государственной университет, медицинский институт, кафедра акушерства и гинекологии

В связи с уменьшением количества учебных аудиторных часов возросла роль позааудиторной работы студентов. Преподаватели клинической кафедры в этих условиях должны уделять большее внимание практической подготовке будущих специалистов. Соответственно возрастает роль активных форм позааудиторного обучения. На кафедре акушерства и гинекологии к активным формам позудиторного обучения, имеющим практическую направленность, можно отнести: 1) выполнение мануальных действий на муляжах или пациентах, осуществляемых в процессе дежурств в клинике и прохождения производственной практики; 2) решение клинических задач, в том числе во время миникурации небольшими группами студентов тематических больных с последующим обсуждением алгоритма постановки диагноза; 3) учебно-исследовательскую работу студентов, осуществляемую при прохождении производственной практики, во время которой студенты анализируют показатели